

Sygn.akt III AUa 2063/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2014r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Orechwa-Zawadzka (spr.)

Sędziowie: SA Bożena Szponar - Jarocka

SO del. Marzanna Rogowska

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 maja 2014 r. w B.

sprawy z odwołania D. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wypłatę emerytury od 5 maja 2001r.

na skutek apelacji wnioskodawczyni D. Z.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 listopada 2013 r. sygn. akt IV U 3115/13

oddala apelację.

III AUa 2063/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 maja 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał wnioskodawczyni D. Z. emeryturę po osiągnięciu przez nią wieku emerytalnego. Świadczenie zostało przyznane od dnia 1 kwietnia 2013r., zaś wniosek o przyznanie emerytury został złożony w dniu 29 kwietnia 2013r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła D. Z., podnosząc, iż wiek emerytalny osiągnęła w dniu 5 maja 2001 r. i od tej daty powinna być jej przyznana „pełna” emerytura, która jest wyższa od emerytury wcześniejszej, przyznanej od dnia 1 stycznia 1993r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 5 listopada 2013r. oddalił odwołanie. W uzasadnieniu wyroku Sąd powołał przepis art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. Nr 153 z 2009r. poz. 1227 ze zm.), który stanowi, iż świadczenia wypłaca się poczynając od dnia nabycia do nich prawa, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. W przypadku wnioskodawczyni emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego mogła być przyznana i została przyznana od miesiąca złożenia wniosku przez wnioskodawczynię, i brak jest podstaw do przyznania świadczenia od wcześniejszej daty, ani do wyrównania świadczenia za okres od maja 2001r. do 1 kwietnia 2013r.

Apelację od powyższego wyroku złożyła D. Z., zarzucając niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Skarżąca podniosła, iż w trakcie rozprawy przed Sądem I instancji zeznała, iż zwracała się z pytaniem do pracowników ZUS, czy istnieje możliwość zwiększenia emerytury z tytułu ukończenia wieku 60 lat, i uzyskała informację, że nie jest to możliwe. Sąd nie wziął pod uwagę tej okoliczności. Zdaniem skarżącej należało przy orzekaniu zastosować przepis art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS. Do apelacji skarżąca dołączyła plik dokumentów (k. 21), i odniosła się do decyzji z 6 października 2009r., odmawiającej przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia na podstawie art. 111 powołanej wyżej ustawy.

Wskazując na powyższe skarżąca wnosila o „uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i ustalenie prawa do emerytury w wysokości uwzględniającej osiągnięcie wieku 60 lat, przy zastosowaniu art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń w zakresie stanu faktycznego i trafnie zastosował przepis art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Bezspornie wnioskodawczyni D. Z. nabyła prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 1 stycznia 1993r. na podstawie decyzji z dnia 24 listopada 1992r. Wiek 60 lat osiągnęła w dniu (...) Akta emerytalne skarżącej nie wskazują, aby przed dniem 29 kwietnia 2013r. złożyła wniosek o emeryturę należną po ukończeniu 60 lat.

Emerytura, o jaką ubiegała się D. Z. jest świadczeniem przyznawanym i wypłacanym na wniosek osoby uprawnionej, co jest zgodne z generalną zasadą prawa emerytalno- rentowego. Zgodnie z art. 100 ust. 1 w/w ustawy prawo do świadczeń określanych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, a w myśl art. 129 ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu (...).

Wbrew twierdzeniom apelacji organ rentowy nie był zobowiązany do podejmowania z urzędu czynności związanych z przyznaniem skarżącej emerytury po ukończeniu przez nią 60 lat.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego i Sądów Apelacyjnych, jak i w doktrynie ugruntowany jest pogląd, iż samo spełnienie warunków wymaganych do nabycia prawa do świadczenia nie rodzi po stronie organu rentowego zobowiązania z tytułu nabycia powstałego świadczenia, gdyż zależy to od złożenia przez uprawnionego stosownego wniosku. Istotna jest zatem data złożenia takiego wniosku.

D. Z. wystąpiła z wnioskiem o emeryturę w dniu 29 kwietnia 2013r., zaś organ rentowy prawidłowo przyznał jej prawo do tego świadczenia od dnia 1 kwietnia 2013r. Przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. powołanej wyżej nie przewidują możliwości odstąpienia od zasady przyznawania świadczeń na wniosek, i przyznania świadczenia za okres wcześniejszy przed złożeniem wniosku. Przy stosowaniu przepisów tej ustawy, mających charakter bezwzględnie obowiązujący, Sąd nie może kierować się zasadami współżycia społecznego. Nie ma też znaczenia kwestia świadomości prawnej wnioskodawczyni, i jej błędne przekonania, że ZUS powinien w tej sprawie działać z urzędu. Twierdzenia wnioskodawczyni, jakoby została błędnie poinformowana przez pracowników ZUS i wprowadzona przez nich w błąd, nie zostały poparte żadnymi dowodami, są zatem gołosłowne.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Apelacyjny oddalił apelację wnioskodawczyni jako niezasadną, na podstawie art. 385 kpc.